

WSKAZÓWKI EDYTORSKIE

W tomie pokonferencyjnym zostaną opublikowane tylko artykuły, które spełnią poniższe wymogi formalne i przejdą pomyślnie proces recenzji w systemie double-blind-review. Ostateczną decyzję o publikacji artykułu podejmują redaktorzy naukowemu tomu.

- Termin nadsyłania artykułów: 28. lutego 2023 roku.
- Objętość artykułu: maks. ok. 14 stron.
- Sposób zgłaszania artykułów do druku: tylko jako załącznik (dokument w formacie Word) do wiadomości e-mail (pracownia.fonetyki.ifg@uwr.edu.pl).
- Struktura i format tekstu:

- imię i nazwisko autorki/a bądź autorów (pogrubione), indywidualny numer ORCID, afiliacja instytucjonalna (w zapisie oryginalnym), miasto oraz kraj (w języku polskim), tytuł artykułu (pogrubiony) – czcionka TNR 12pkt, interlinia 1.0;

- abstrakt w języku niemieckim i angielskim, ok. 100-200 wyrazów każdy, czcionka TNR 10pkt, interlinia 1.0, na początku tytuł artykułu we właściwym języku (pogrubiony), na końcu **Key words** bądź **Schlüsselwörter** (ok. 3-6, wymienione po dwukropku, zakończone kropką);

- tekst właściwy – wyjustowany, TNR 12pkt, interlinia 1.5 [żadnych własnych formatowań, przenoszenia wyrazów, nietypowych odstępów oraz wcięć akapitowych – akapity prosimy rozdzielać dodatkowym wolnym wierszem];

- bibliografia (patrz dalej), ewentualne spisy tabel i obrazów;

- ewentualne załączniki.

- Tabele: tylko w formacie Word, numerowane, tytułowane (w miarę możliwości nie dłuższe niż jedna strona).
- Wszelkie obrazy (ryciny, rysunki, grafiki, schematy, fotografie itd.) numerowane i tytułowane prosimy zamieszczać zarówno w ciągu tekstu (ewentualnie w formie załącznika na końcu tekstu), jak i osobno w załączniku do wiadomości e-mail.
- Przypisy: dolne, u dołu każdej strony (wyjustowane, TNR 10pkt, interlinia 1.0, bez żadnych wewnętrznych podziałów), w tekście głównym oznaczone za pomocą numerów w indeksie górnym (przed zamykającą kropką lub po niej, przed przecinkiem i średnikiem, po wykrzykniku i znaku zapytania, po cudzysłowie zamykającym).
- Cytaty: niezależnie od długości w ciągu tekstu (i w przypisach), w cudzysłowie podwójnym, bez żadnych innych wyróżnień.
- Tytuły publikacji, filmów itp.: w tekście głównym (i w przypisach) tylko w podwójnym cudzysłowie, bez innych wyróżnień.
- Przykłady, fragmenty materiału badawczego, elementy poza linearnym ciągiem tekstu należy zapisywać *kursywą*! Ich ewentualne odpowiedniki w innych językach należy oznaczać cudzysłowem pojedynczym, bez kursywy, bez transliteracji z alfabetów

innych niż łaciński (np. cyrylica, grecki). Przy wymienianiu przykładów przecinki między nimi bez kursywy! Por. przykłady w ramkach poniżej.

Wyrażenie przyimkowe w *domu* tworzy jeden zestrój akcentowy, w którym w funkcjonuje jako proklityka.

W analizowanym materiale znajdują się tylko nieliczne urbonimy, np.: *Nowe Miasto nad Pilicą, Skarżysko-Kamienna, Wąchock*.

- Przy wyliczeniach (wypunktowanych lub numerowanych) każdy człon oddzielać przecinkiem lub średnikiem (jeśli człon jest wewnętrznie podzielony za pomocą przecinków) a ostatni kończyć kropką. W przypadku członów zdaniowych można kończyć każdy z nich kropką. Por. przykłady w ramkach poniżej.

Grupa badanych była złożona z:
1. uczniów szkół podstawowych;
2. uczniów liceów, techników oraz liceów dla dorosłych;
3. studentów pierwszego roku studiów pierwszego stopnia.

Grupa badanych była złożona z:
1. uczniów szkół podstawowych,
2. uczniów techników oraz liceów dla dorosłych,
3. studentów pierwszego roku studiów pierwszego stopnia.

- Wyróżnienia (zarówno w tekście głównym, jak i w przypisach): wyłącznie **pogrubiony druk** (w razie konieczności podwójnego wyróżnienia **podkreślenie**) – prosimy o oszczędne stosowanie! Por. przykład w ramce poniżej.

W okrzyku *Cała Polska w cieniu Śląska* użyto frazy przyimkowej z przyimkiem *w*.

- Odsyłacze bibliograficzne: w tekście głównym i w przypisach w nawiasach okrągłych w formie skróconej (zawsze przed kropką kończącą zdanie!), np. (2009), (2009:83), (Bogusławski 2009:83–84), (por. Dąbrowska i in. 2010, Szpyra-Kozłowska 2002), (więcej na ten temat Szpyra-Kozłowska/Radomski 2013), (Szpyra-Kozłowska 2002; Śledziński 2010, 2013).
- W cytatach i przykładach opuszczenia w postaci: [...]. Kropka kończąca cytata lub przykład stoi tylko po odsyłaczu! Por. przykład w ramce poniżej.

„Rozumowanie tego typu jest charakterystyczną cechą współczesnej fonologii, która [...] często sięga do rozważań o dość wysokim stopniu abstrakcji” (Szpyra-Kozłowska 2002:101).

- Ukośniki bez spacji łączą elementy pojedyncze, z dwoma spacjami jednostki złożone z większej liczby elementów – prosimy o oszczędne stosowanie! Por. przykłady w ramkach poniżej.

[...] zaliczamy do nich m.in. akcent/intonację, pauzy, tempo.

[...] dotyczy to np. takich wyrażen jak: *w wysokich górach / nad wzburzonym morzem*.

Bibliografia (patrz przykłady poniżej)

- Prosimy o uwzględnienie w bibliografii tylko pozycji przywoływanych w tekście artykułu.
- Czcionka TNR 12pkt, interlinia 1.0, po każdej pozycji dodatkowy wolny wiersz.
- Każdy adres bibliograficzny powinien składać się zasadniczo z czterech elementów – **kto, kiedy, co, gdzie** – oddzielonych od siebie przecinkami i być zakończony kropką. W przypadku większej liczby składowych danego elementu należy je oddzielać ukośnikami (ze spacjami tylko w przypadku autorów/redaktorów).
- Adresy bibliograficzne powinny zawierać nazwiska i imiona wszystkich autorów, prosimy unikać stosowania skrótów takich jak „i in.”, „et al.”. Skróty te możliwe są przy więcej niż jednym miejscu wydania.
- Nazwiska autorów publikacji (tylko autorów!) zapisujemy kapitalikami, pierwsza litera wielka.
- W przypadku przywoływania kilku publikacji jednego autora wydanych w tym samym roku, prosimy o stosowanie zapisu typu: 2016a, 2016b.
- W przypadku konieczności podania numeru kolejnego wydania, prosimy o stosowanie zapisu typu: ²2015.
- Prosimy o nieużywanie kursywy, niepodawanie dat wydania serii, tłumaczeń tytułów oraz o niestosowanie transliteracji (np. z cyrylicy lub alfabetu greckiego). W przypadku adresów bibliograficznych zapisywanych alfabetem innym niż łaciński prosimy o dołączenie osobnego zestawienia sporządzonego według reguł takiego alfabetu.
- Metajęzykiem bibliografii jest tylko język polski („w”, „i in.”, „red.” itd.).
- W razie potrzeby można sporządzić oddzielne zestawienie stron i/lub źródeł internetowych wraz z konsekwentnym podawaniem informacji o dacie dostępu.

Przykłady

Monografie

SAUSSURE Ferdinand de, ¹1961, Kurs językoznawstwa ogólnego, Warszawa (Państwowe Wydawnictwo Naukowe).

DĄBROWSKA Anna / DOBESZ Urszula / PASIEKA Małgorzata, 2010, Co warto wiedzieć. Poradnik metodyczny dla nauczycieli języka polskiego jako obcego na Wschodzie, Warszawa (Ośrodek Rozwoju Edukacji).

Rozdziały/artykuły w wydawnictwach zbiorowych

KAMIŃSKA Barbara, 2016, O polskiej normie ortofonicznej, w: Milewski Stanisław / Kamińska Barbara (red.), Logopedia artystyczna, Gdańsk (Harmonia), s. 194–211.

MAJEWSKA-TWOREK Anna / MAJEWSKA Agnieszka, 2014, Nauczanie wymowy polskiej jako obcej – teoria i praktyka, w: Dąbrowska Anna / Dobesz Urszula (red.), 40 lat wrocławskiej glottodydaktyki polonistycznej. Teoria i praktyka, Wrocław (Oficyna Wydawnicza ATUT – Wrocławskie Wydawnictwo Oświatowe), s. 277–290.

Artykuły w czasopismach

ŚLEDZIŃSKI Daniel, 2013, Podział korpusu tekstów na sylaby – analiza polskich grup spółgłoskowych, w: Kwartalnik Językoznawczy 3, s. 48–100.

SZPYRA-KOZŁOWSKA Jolanta / RADOWSKI Marek, 2013, Wymowa polska w ocenie cudzoziemców i polszczyzna cudzoziemców w opinii Polaków: badania ankietowe, w: Poradnik Językowy 4 (703), s. 61–74.

Prace bez autora/wydawcy

Warszawa na przełomie XIX i XX wieku w pamiętnikach Przygodnego, 2020, Warszawa (Skarpa Warszawska).